

عنوان مقاله:

تبیین راهکارهای طراحی معماری داخلی مسکونی در راستای همسازی با بیماری‌های پاندمیک (با تأکید بر دوره پساکرونا، نمونه موردی: شهر تهران)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین‌المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده‌گان:

الهام پرویزی - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه خوارزمی

زهرالسادات اردستانی - عضو هیات علمی گروه شهرسازی دانشگاه خوارزمی

احمدرضا کشتکارقلاتی - عضو هیات علمی گروه معماری دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

انتظار از فضای مسکن به عنوان اصلی تربیت انسان همواره و در طول زمان تحت تاثیر تغییرات سبک و شیوه زندگی متحول شده است. نقطه عطف این امر نیز وقوع حوادث مهمی است، که در مقیاس‌های جهانی و ملی و با شیوع بیماری و جنگ و سایر موارد همراه بوده، چنانچه تغییر بزرگ معماری مسکن در دوره مدرن حاصل تحولات مهم اجتماعی همچون شیوع بیماریها و جنگهای جهانی بوده است. با مشاهده تغییرات سبک زندگی پس از شیوع کرونا ویروس، در مقیاس جهانی که لایه‌های عمیقی از زندگی انسانها را تحت تاثیر قرار داده است و پناه بردن به مسکن در دوره‌های طولانی قرنطینه‌گی، این تحقیق در بی تبیین راهکارهایی جهت معماری مسکن به عنوان پناهگاه اصلی انسان که می‌تواند مایه آرامش و آسایش روزگار تغییر و تحولات عظیم باشد برآمد. روش تحقیق شیوه‌ای استقرایی و تحلیلی دارد، که با بررسی، شناسایی و اولویت‌بندی تغییرات سبک زندگی بر اثر شیوع کرونا با ابزار پرسشنامه در تهران، و نیز نیازهای تغییرات بهداشتی مسکن از طریق مصاحبه با کادر درمان، متغیرهای لازم جهت طراحی مسکن استخراج و سپس از طریق مصاحبه با استاید و حرفة مندان راهکارهای پیشنهادی این امر استخراج گردید. نتایج پس از تحلیل به لزوم به کارگیری و ارائه راهکارهایی در قالب چهار عامل مهم انعطاف‌پذیری، هوشمندسازی، ارتباط با طبیعت، و خودکفایی حداکثری انرژی در مسکن چهت برآوردن نیازهای همسازی با دوره‌های بیماری و همه گیری می‌پردازد. این عوامل محیط مسکن را برای استقرار طولانی در شرایط غیر از بیماری نیز دلپذیر و مناسبتر می‌سازد.

کلمات کلیدی:

معماری مسکن، کوید ۱۹، بیماری‌های پاندمیک، کوید ۱۹، ساختمانهای مسکونی، معماری پساکرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959410>

